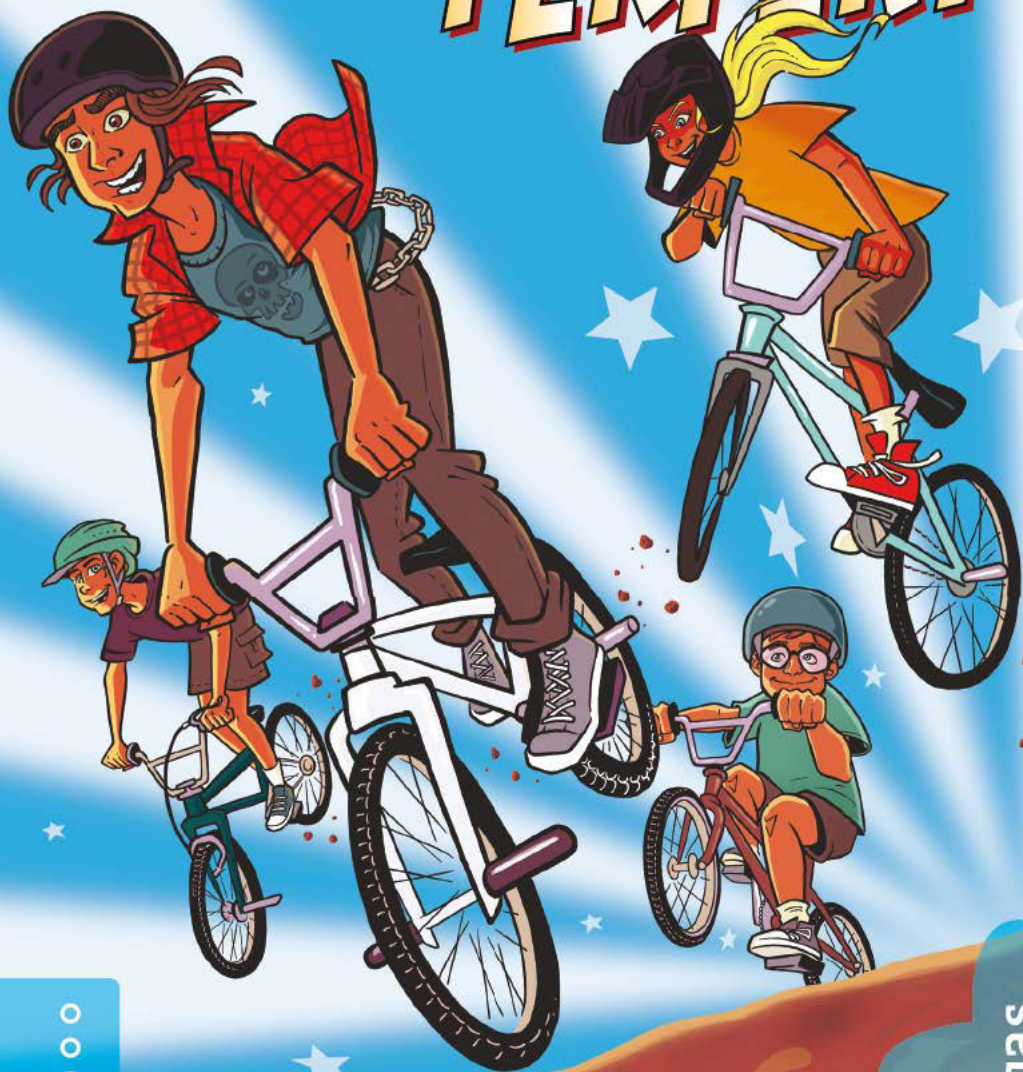

SÅ HIMLA PERFEKT

LEIF JACOBSEN

Hegas

Av Leif Jacobsen har tidigare utgivits:

BMX Gripen

Hur grymt som helst (2014)

Mopedserien

Allt eller inget (2012)

Det enda rätta (2011)

Stulen (2010)

Razzia (2009)

Denni från Tyrenäs (med Peter Bergting)

Förrädaren (2012)

SÅ HIMLA PERFEKT

av Leif Jacobsen

Hegas

**Den här boken är till dig, Putte!
Tänker ofta på dig.**

**Jag vill också rikta ett stort tack till
Malmö BMX Racing, framför allt för att jag har
fått "låna" deras bana. Ett speciellt tack till
Roger Johnsson i denna klubb.**

1

Sacke tog sats med sin nya vita Peak War. Framför honom låg kyrkan. Svart och hotfull. Tornet som pekade rakt upp i natten. Stora tomma fönster som glodde på honom.

Han hatade att cykla förbi kyrkan när det var mörkt.

Det här sög. Hur hade det kunnat bli så sent?

Han drog handen genom sitt bruna hår. Vad hjälpte en ny cykel nu? Det spelade ingen roll att Peaken hade 20 tums hjul med 48 ekrar, Cro-Mo-ram, 14 mm axlar, gyro, 3-delat vevparti, nylonpegs fram och

bak, nylonpedaler och V-bromsar.

Sacke brukade handla åt sin mormor. Hon bodde i andra änden av byn. Fast byn var inte större än att man tog sig dit på mindre än tio minuter.

Eftersom det var sommarlov hade han cyklat iväg tidigt på eftermiddagen. Men så hade det blivit både bullar och varm choklad. Och efter det, gamla foton från tiden när morfar ännu levde.

Så utan att Sacke tänkt på det hade det hunnit bli mörkt.

Och nu rullade han sakta förbi den gamla affären. Det här var inte bra. Det kände Sacke i magen.

Han gjorde sig klar.

Först kom skolan. Sedan kyrkan. Han fick inte börja spurta för tidigt. Då skulle han inte orka hela vägen förbi kyrkan.

Det lyste i några av husen, men annars fanns inga tecken på liv. Bara död. Där inne på kyrkogården. Bland alla gravstenarna.

Inte ens gatlamporna var tända. Den vita Peaken lyste i och för sig lite i mörkret. Men bara på ett kusligt sätt.

Varför ha gatlampor om man inte tänder dem när det är mörkt? tänkte Sacke.

Å, vad han hatade det.

Vem visste vad som lurade där inne bland alla gravarna?

Döda! Eller ännu värre, odöda! Zombies!

Han hade läst om dem i pappas gamla serietidningar som fortfarande låg kvar uppe på vinden. *Chock* och *Dracula* och *Frankensteins monster* hette tidningarna.

Det var egentligen korkat att läsa dem. Han hade svårt att glömma sådana saker. Fick till och med mardrömmar av dem.

Men han hade inte så många saker att minnas sin pappa med. Visst, fotona i mammas album. Men de här tidningarna var speciella. De var minnen från en tid när hans pappa varit lika gammal som han själv. Så när Sacke läste dem kändes det som om de gjorde det tillsammans.

Sacke skakade på huvudet. Det här var inte rätt tillfälle att tänka på skräcktidningar. Nu dök bara en massa zombies upp i huvudet. Zombies som kom krypande upp ur sina gravar ...

Sluta, tänkte han. Tänk på något annat.

Mormors katt. Mammas kanelbullar.

Bada i havet. Dracula ...

Nej!

Nu hade han nästan rullat förbi skolan. Det gällde att spara på krafterna så länge som möjligt. Man fick inte gripas av panik.

Han såg nästan hela kyrkogården till vänster om sig. Kände hur magen drogs ihop. Det var dags.

Sacke började räkna ner.

Tre.

Han ställde sig upp på tramporna.

Två.

Knogarna vitnade när han kramade handtagen.

Ett.

Låtsas att det är en tävling, tänkte han. Jag måste spurta. För att vinna loppet. Hela vägen. Ända in i mål.

Kör!

Sacke började trampa. Han cyklade för livet.

Men det tog inte många sekunder innan paniken kom. Han kände redan monstren bakom ryggen. De flåsade honom i nacken.

Det här är bra träning, försökte han
inbilla sig. Bra BMX-träning.

Men det hjälpte inte. Aldrig mer att jag
cyklar förbi kyrkan i mörker, lovade han
sig själv. Igen.

Nu hade säkert alla odöda inne på
kyrkogården hunnit upp ur sina gravar.
Massor med svarta skuggor. De gick
knappt att skilja från gravstenarna.

– Inte titta dit, viskade han till sig själv.
Inte bakåt heller.

Sacke var halvvägs förbi kyrkan nu.
Mjölksyran brände redan i låren.

Måste kämpa, tänkte han. Måste trampa.
Då strök något förbi hans ansikte. Han
ryckte till med huvudet, men slutade inte
cykla.

En vanlig fladdermus. Eller kanske en
blodsugande vampyr? *Dracula!*

Nu var han nästan förbi kyrkan. Men faran var inte över. Han måste över bron och förbi det lilla kapellet också. Och ännu en kyrkogård. Inte lika många gravar. Men det krävdes bara en zombie för att äta upp honom.

Och som om det inte räckte – den långa svängen upp mot busshållplatsen. Uppförsbacke. Inte särskilt brant, men tillräckligt. Det var jobbigt nog med lår som brände och vampyrer och zombies som jagade honom.

Sacke lovade sig själv en sak till.

Om han tog sig levande ur det här skulle han träna hårt på det där med att spurta. Han skulle träna varje dag nere på den nya banan. Den nya BMX-banan som bonden Olsson gett Sacke, Fille, Maja och Tore lov att använda.

Det är dags för BMX Gripen att bli en riktig klubb!
Med de fyra medlemmarna Sacke, Fille, Maja och
Tore. Allt kommer bli så himla perfekt!

Men det är mycket som behöver fixas. Först
och främst måste de ha en ny bana att cykla på.
Det blir mycket slit och hårt arbete.

Sedan kommer de äntligen att kunna tävla
i BMX Gripen's allra första klubbmästerskap.

Vem kommer vinna guld och bli historisk?

Fristående fortsättning
på *Hur grymt som helst*.
Med faktarutor och
ordlista om BMX.

Art nr 430805

ISBN 978-91-7543-080-5

9 789175 430805

www.hegas.se

Hegas

